

Vršovice 3.4.2011

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách, při kterých se budeme těšit z toho, že tu jsme spolu a smíme naslouchat Božímu Slovu.

Píseň: 331 sl.1

Introit: Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu!

(Ž 122,1)

Píseň: 118

Modlitba: Pane Bože, těšíme se z toho, že smíme být u Tebe. Že smíme být v místě, kam si nás zveš, abychom mohli naslouchat Tvému Slovu, abychom se mohli zastavit a uvědomit si, komu patří náš život. Komu ho smíme odevzdávat, koho v něm smíme poslouchat, na koho spolehnout.

Děkujeme, že i dnes si toto vše smíme uvědomit, smíme prožít. Děkujeme, že uprostřed postního období, ve chvílích radosti i bolesti smíme vědět, že Ty nás vedeš a náš život tak má smysl a cíl.

Prosíme, dávej nám svého Ducha, abychom věrně a trpělivě následovali příklad Tvého Syna a našeho Spasitele, Ježíše Krista. Amen.

Čtení: Ag 1,1-13

Píseň: 442

Text: Ag 1,13

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Budu vám vyprávět příběh. Na začátku byla veliká sláva. Představte si zástup lidí, kteří se vydali na dalekou cestu. Ti lidé odcházeli z domů, kde se narodili, kde vyrůstali - a přece všeho nechali a vydali na cestu. A ještě se navíc těšili. Byl to radostný průvod.

Odcházeli z dalekého Babylóna domů. Do Jeruzaléma. Byla to dlouhá cesta a namáhavá. Jak často je bolely nohy. Jak často už byli unavení. Ale jak je začala zmáhat únava, začali si vyprávět a zpívat. Schválně - jestli uhodnete, o čem si vyprávěli a zpívali.

O Jeruzalémě. Málokdo z nich byl v Jeruzalémě. A ten, kdo tam byl, byl v té době ještě dítě. Byl tak starý jako vy. A tak všechno o Jeruzalémě znali hlavně z vyprávění. A o to víc si představovali. My si teď ukážeme obrázek, abychom si i my uměli představit, o čem si povídali.

„A kde je postavený Jeruzalém?“ ptali se děti.

Uměli byste odpovědět? Na hoře, na skále. „Je to mocné a krásné město,

děti. Kolem dokola jsou hradby.“

A jeden starší pán vzpomínal. „Hrál jsem si s kamarády před krámkem obchodníka Jicchaka. A když byly svátky, to bylo v Jeruzalémě lidí. Byly veliké trhy, kde bylo k vidění snad všechno na světě. To zboží přiváželi obchodníci na velbloudech, oslících nebo ti chudší je prostě přinášeli sami. A ten chrám děti – ten byl vidět z daleka. A palác krále Davida a palác krále Šalamouna. Děti, Jeruzalém byl krásný.“

„A jak vypadal chrám?“, ptali se všichni. „To si ani neumíte představit, jak byl krásný. Vysoký, majestátní. Kněží troubili na trubky, šófary, zpívaly se žalmy, znělo to celým Jeruzalémem i do dalekého okolí. Na nádvoří kněz obětoval oběti, které lidé přinášeli. Ale to všechno mi vyprávěl tatínek, já byl ještě moc malý, já do chrámu nesměl. A pak přišli babylónští vojáci a chrám zničili a mnoho lidí muselo z Jeruzaléma odejít až do dalekého Babylóna.“

Všichni posmutněli. Ale hned začali volat „Nevadí, postavíme nový chrám. Zase to bude tak krásné!“

Píseň: S 379

Ale když přišli do Jeruzaléma, najednou jim bylo znovu smutno. Jeruzalém nebyl tak krásný, jak si představovali. Byl poničený, neměl žádné hradby. Krátek obchodníka Jicchaka byl pryč. A nejen ten krátek, ale mnoho dalších domů a domků. Vždyť oni neměli ani kam jít, kde bydlet! A chrám? To byla jen hromada kamení.

Co byste jim, děti, poradili? Musí se pustit do práce, máte pravdu. A tak se do práce pustili. Čím myslíte, že začali? Museli nejprve opravit domy, přece musí mít kde bydlet!

Na co zapomněli? Na chrám.

„A kdy bude ten chrám tak krásný, jako býval?“, ptali se děti. „To musíte ještě počkat“, odpovídali jim rodiče. „Nemyslete si, že jsme na něj zapomněli. Jen jetě musíme vylepšit náš dům. Je toho tolik na práci. To si, děti, nemyslete, to není jen tak. My přece budujeme Jeruzalém! Když každý opravíme svůj dům, bude Jeruzalém zase krásný. Když se každý budeme starat o sebe, bude všechno zase dobré.“

Co myslíte – bylo všechno dobré? Ne, nebylo. Stala se taková zvláštní věc – každý se staral jenom o sebe a lidem se přestalo dařit.

Tady je takový šikovný truhlář – a podívejte, jaký vyrobil stůl. Je to

tak správně?

A tady - takový šikovný krejčí. Copak to ušil? Košili. Ale nechybí jí něco?

A tady zase hrnčíř. Takový hezký hrnek by to mohl být. Ale dá se z něj pít?

A tady pan malíř - ten vám uměl kdysi malovat - všichni měli z jeho obrázků radost! A on úplně zapomněl, jak se maluje sluníčko a voda a stromy.

V Jeruzalémě začalo být smutno. Hezké domečky tam měli, ale lidé se na sebe neusmívali, už spolu ani nemluvili, s dětmi už si nehráli. Divným městem se stal Jeruzalém. A jak se tam všichni těšili...

Píseň: S 316

Co byste jim poradili? Jak z města Jeruzaléma udělat znovu město spokojené a šťastné?

Lidé na to nemohli přijít, a tak se šli zeptat proroka Agea. Prorok byl člověk, který učil lidi poznávat Boží vůli. A představte si, co jim řekl. „Vždyť vy jste to úplně otočili! Vy jste zapomněli na to, co je v životě důležité! Vy jste zapomněli budovat Hospodinův chrám a začali tak zapomínat jeden na druhého. Vždyť vy myslíte jenom sami na sebe!“

A tak se do toho všichni pustili. Začali stavět. (obr.) Sešli se v těch rozvalinách chrámu a začali stavět a opravovat. A při takové práci si prostě lidé musí pomáhat - to už tak je, to si někdy zkuste. A tak si pomáhali a vzpomínali, jak to v tom chrámě kdysi bylo, jak tam lidé chodili děkovat a prosit a zpívat a radovat se i být smutní. Najednou se všechno začalo měnit.

Podívejte se, jaký krásný stůl vyrobil truhlář do chrámu. A tady hrnčíř - jaké ten začal vyrábět krásné nádoby. A krejčí - to byla radost chodit v košilích a kalhotách, které ušil. A malíř - ten si najednou vzpomněl, jak se maluje sluníčko, voda a stromy. A lidé se začali zdravit a ptát se, jak se máte a s dětmi si začali hrát.

Chrám rostl, lidé se v něm setkávali a začali objevovat tu krásu Jeruzaléma, o kterém kdysi návně snili na cestě z Babylóna. Začali objevovat, že je Pán Bůh s nimi - tak jak jim to vyřídil prorok Ageus. »Hospodinův posel Ageus řekl z Hospodinova pověření lidu: "Já jsem s vámi, je výrok Hospodinův."« A najednou začali objevovat i druhého

člověka. Začali objevovat život.

A my se to můžeme učit také. Pán Bůh nám v tom pomáhej.

Amen.

Píseň: S351

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhoní pro den Kristův, plni ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

Fp 1,9-11

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Fp.4,7

Píseň: 489